

عنوان مقاله:

بررسی قابلیت نفوذ پذیری و تزریق پذیری ساختگاه سدارداک

محل انتشار:

دهمین همایش انجمن زمین شناسی ایران (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مهدی عباسی - دانشجوی کارشناسی ارشد زمین شناسی مهندسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علو

محمد غفوری - دانشیار گروه زمین شناسی دانشگاه فردوسی مشهد

علی ارومیه ای - دانشیار گروه زمین شناسی دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

هدف از تزریق در پی سد ، جلوگیری از نشت و فرار آب و آب بندی و تضمین پایداری سد است. تزریق فرآیند راندن و نهشته کردن ماده ای خارجی به درون فضاهای خالی و درزه شکافهای توده سنگ است، بطوریکه ویژگیهای مهندسی آن برای هدف مورد نظر اصلاح گردد. انتخاب ماده تزریق به اهداف تزریق و مشخصات مصالحی که تزریق در آن صورت می گیرد بستگی دارد. میزان تزریق پذیری تابعی از نفوذ پذیری توده سنگ ها می باشد. نفوذ پذیری یک عامل اساسی جهت طراحی پرده تزریق برای جلوگیری از فرار آب از طریق شالوده و جلوگیری از اثر منفی زه آب از میان مصالح شالوده است. نفوذ پذیری تشکیلات سنگی که آب در درز و شکافهای آن جریان دارد و این درز و شکافها می تواند بصورت باز ، بسته یا پر شده با مواد دانه ای یا چسبنده باشد، بر حسب واحد لوژان بیان می شود. آزمایش نفوذ پذیری بصورت برجا و توسط آزمایش فشار آب صورت می گیرد. در این مقاله ویژگیهای نفوذ پذیری و تزریق پذیری ساختگاه سدارداک در ۷۰ کیلومتری شمال غرب شهر مشهد در استان خراسان رضوی مورد بررسی قرار گرفته است . نتایج حاصل از آزمایش های صورت گرفته در هر دو تکیه گاه و محل ساختگاه نشانگر تزریق پذیری ساختگاه سدارداک بوده که در تکیه گاه با اجرای پرده تزریق و در آبرفت رودخانه با استفاده از دیوار آب بند می توان از فرار آب جلوگیری به عمل آورد. عمل تزریق از فرسایش پی سد و مصالح آبرفتی ممانعت می نماید.

کلمات کلیدی:

تزریق پذیری، نفوذ پذیری، آزمایش فشار آب، پی سنگ ، پرده آب بند ، ساختگاه سدارداک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/28608>

